

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENE

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku

Cek. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7563, Zagreb št. 39.011, Praga št. 24.797

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6.

Austrija v borbi s hitlerjevstvom

Med Avstrijo in Nemčijo so odnosi zopet precej napeti. Sporazum, ki je bil med njima podpisan dne 11. julija 1936 in v katerem se je Nemčija obvezala, da se v notranje zadeve Avstrije ne bo vmešavala, Avstrija pa je obljubila, da bo kot nemška država spoštovala nemško črto v svoji politiki, preživlja zopet hude preizkušnje. V avstrijskih časopisih beremo rezke članke na naslov narodnega socializma, v nemških časopisih pa trpke odgovore. Povod za ta neprijetna medsebojna obračunavanja je dal baje govor državnega tajnika Guida Zernatta v Salzburgu, kjer je generalni tajnik domovinske fronte z veliko odločnostjo poudaril, da bo treba v Avstriji napraviti konec vsemu slepomušenju ter z vso doslednostjo tudi v praksi izvesti načelo, da med narodnim socializmom in domovinsko fronto ni mogoče nobeno sožitje, kajti med njima leže prepadi, čez katere ni nobenih mostov. Državni tajnik Guido Zernatto, ki je znan po svojem finem literarnem izražanju, se je povzpел do take odločnosti zaradi neprijetnih odkritij v dunajski »Rjavi hiši«, kjer je avstrijska policija naletela na presenetljive najdbe.

Neki dr. Tavs, ki je v službi pri kapetanu Leopoldu, šefu avstrijskih narodnih socialistov, se je v razgovoru s češkoslovanskim časnikiarjem spoznal in je izpovedal, da je hitlerizem v Avstriji danes močnejši kot kdaj prej. S tem kajpada ni razodel nobene prevelike skrivnosti, toda policijo je pa le opozoril na delovanje kapetana Leopolda in njegove osrednje pisarne na Dunaju. Uspehi preiskave so bili zanimivi. Dr. Tavs je bil aretiran takoj, 15 sotrudnikov pa je šlo za njim v zapore naslednje dni. Zasegli so velike količine hitlerjevskega propagandnega materiala, ki je prišel čez bavarsko mejo, ter 60.000 šilingov ali pol milijona dinarjev, za katere tudi ni bilo zakonitega pravičila. Poleg tega pa je policija imela še priložnost nekaj ur poslušati razne telefonske klice, ki so prihajali na »Rjavo hišo«, tako da se je mogla v vsakem oziru prepričati o obsežnosti in vsebini delovanja dr. Tavs in tovarišev. Dr. Tavs bo poslan pred sodišče za zaščito države, kar pravi, da razpolaga avstrijska oblast z zelo oboježljivimi dokazi proti temu šefu v avstrijskem hitlerjevstvu. Zelo lepa nadjba pa se je posrečila zadnje dni — po govoru državnega tajnika Guida Zernatta v Salzburgu, torej nekako v naknadno okrepilo njegovih izjav — ko so namreč dobili v roke seznam imen takojimenovanega »pomirjevalnega odbora«, to se pravi tiste ustanove, ki jo je avstrijska zvezna vlada gotovo na prigovarjanje nemške vlade dovolila, da poskuša na kakršenkoli ustavni način pritegniti avstrijske nemško-nacionalne kroge, ki v domovinsko fronto niso hoteli, k sodelovanju, ki bi morda kasneje enkrat prišlo do izraza celo na ta način, da bi nemški nacionalci dobili svojega predstavnika v zvezni vladi. Državni svetnik Seiss-Inqurt je dobil izrecen nalog, naj se posveti tej pomirjevalni vlogi. Policija pa je sedaj našla seznam imen pomirjevalnega odbora, v katerem je Seiss-Inqurt zbral okrog sebe nekaj izrazitih hitlerjevcev, med njimi tudi znanega kljukarja bivšega celovškega župana prof. Wolsegerja in še nekatere osebnosti, o katerih bi nikdo ne bil pričakoval, da stojijo v narodnosocialističnem taboru. Ta pomirjevalni odbor je imel videz neke vrste megle hiteerjevske vlade v Avstriji, ki si je dala nalogo, da v letu 1938 — tudi to je menda dokazano — razvije po Avstriji silno propagando za ljudsko glasovanje o notranjepolitičnem režimu. Ljudsko glasovanje bi po njegovem prepričanju dalo zmago narodnemu socializmu, kot si jo je upal že vnaprej javno napovedati dr. Tavs, nakar bi se moral zvezni kanceler Schuschnigg umakniti hitlerjevskemu režimu in bi se Avstrija, na zunaj skrbno čuvajoč državno neodvisnost, notranje popolnoma prilagodila nemškemu narodno-socialističnemu režimu na isti način, kot se je to nedavno zgodilo v Gdansk. Potemtakem bi ne bilo ne nasilnega zavojevanja Avstrije po Nemčiji, čemur bi se ustavljala vsa Evropa, niti »Anschluss«, ki ga Evropa tudi ne dovoli, marveč samo »mrzla združitev« obeh držav na polju narodno-socialističnih idealov, kar bi trenutno zado-stovalo gospodi v Berlinu, da izvede svoje namene.

Potemtakem razumemo odločne besede državnega tajnika Guida Zernatta v Salzburgu, iz katerih zveni neomajna volja avstrijskih rodoljubov, da bodo napravili slepomušenju konec in ne bodo dovolili, da hitlerjevstvo izpodkoplje Avstrijo in se pri tem na zunaj poslužuje raznih rodoljubnih krink. Razumemo tudi, zakaj je nemška vlada svojega veleposlanika na Dunaju barona v. Papena nujnostno poklicala v Berlin, da prinese poročilo o dogodkih in sodeluje pri sklepih, za katere se bo nemška vlada morala odločiti.

Ze večkrat smo poudarjali, da si ne prisojamo nobene pravice vmešavati se v avstrijsko notranje zadeve, niti si domišljujemo, da bi avstrijska vlada hotela poslušati tudi najbolj dobro namerne nasvete, ki ji prihajajo od nesebičnih vnanjih opazovalcev. Toda vkljub temu si bomo dovolili v zvezi z zgoraj

Neznane podmornice v Sredozemskem morju

Posledice potopitve angleškega trgovskega parnika

Pariz, 2. februarja. Medtem ko se Anglija in Francija trudita, da bi pridobili Zedinjene države za bolj aktivno politiko na Daljnem vzhodu, kjer Japonska brezobzirno nadaljuje svojo politiko zavojevanja Kitajske, se je vnovič vzmirla tudi Evropa, kjer se je v zadnjih mesecih opazalo neko pomirjenje.

Izve se namreč, da je 31. januarja neznana podmornica južno od rta Tinosa potopila angleški trgovski parnik »Eudymion«, ki se je v štirih minutah potopil. Parnik je bil natovoren z ogljem in namenjen v Cartagena. Večino posadke je rešila neka druga ladja, med potopljenimi pa se nahaja kapitan, neki častnik in drugi mehanik ter član kontrolne komisije za nevarnostne »Sved Larsson«. Angleška admiraliteta je zapovedala štirim angleškim rušilec, naj skušajo na vsak način izslediti podmornico in jo z podvodnimi bombami prisiliti, da se pokaže. Podmornica naj se na vsak način identifikira.

Nova konferenca zaradi Španije

Anglija jemlje celo zadevo zelo resno zaradi tega, ker je po nyonski pogodbi proti gusarstvu to prvi slučaj, da je bila spet potopljena inozemska ladja v Španskih vodah. V zvezi s to zadevo je zunanji minister Eden imel 1. t. m. razgovor z italijanskim poslanikom Grandijem, kateremu je predlagal, naj bi se število nadzorujočih bojnih ladij v Sredozemskem morju pomnožilo. Vso zadevo naj bi obravnavala konferenca v Londonu, ki se bo zbrala danes ob 4. popoldne v Londonu. Konference se bodo udeležili Eden, francoski poslanik Corbin in italijanski poslanik Grandi.

Kakor zatrjuje »Press Association«, so na današnji seji angleške vlade podrobno proučili poročila o potopitvi angleškega parnika Eudymion. Vobče zatrjujejo, da bo mornariški minister lahko že na današnji seji »spodnje zbornice« podal definitivno stališče, ki ga je vlada zavzela zaradi tega incidenta.

»Times« pa poroča o popoldanskih Edenovih razgovorih s francoskim in italijanskim poslanikom, da so se nanašali na vprašanje, kako ojačiti mornariško kontrolno službo na Sredozemskem morju. Nekateri listi poročajo, da sta se Corbin in Grandi že včeraj popoldne sestala z Edenom.

Poostreno nadzorstvo na morju

Angleška križarka »Southampton«, na kateri je sedaj kontreadmiral Calver, poveljik druge sredozemske eskadre, je danes v spremstvu križarke »New Castle« odplula iz Gibraltarja proti Valenciji. Kakor zatrjujejo dobro poučeni krogi, so poverili poveljstvu obeh ladij preiskavo zaradi napada neznane podmornice na angleško ladjo Eudymion. Obe križarki plujeta baje proti Palmi na Mallorci. Bržkone bosta od tam odpluli v Valencijo.

Osem angleških rušilcev pa je odplulo iz Cartagene na odprto morje ter sedaj križarijo vzdolž Španije od Gibraltarja do Barcelone. V kratkem se bodo obnovila tudi pogajanja med prizadetimi veleislami za boljšo organizacijo sedanjega mednarodnega nadzorstva na Sredozemskem morju.

V Parizu: Franco je dobil pomoč od Italije

Pariz, 2. februarja. Tukaj so se razburili že zaradi obstreljevanja Barcelone, ki so ga izvršila nacionalistična letala. To obstreljevanje iz zraka je bilo najmočnejše, kar jih sploh pomnimo, odkar vojna letala delujejo, in je zahtevalo več stotin žrtev ter razdejalo cele mestne dele. Anglija je trdno odločena napraviti takim barbarstvom konec, in jo je zdaj potopitve njene ladje še bolj razburila, tako da je mornariški minister Duff Cooper izjavil, da je to pravo zločinstvo.

V Parizu so prejeli noto rdeče vlade iz Valencije, ki trdi, da je italijanska vlada dala španskim nacionalistom na razpolago rušilca »Aquila« in »Faleco«, ki zdaj ploveta pod špansko nacionalno zastavo pod imeni »Velasco Ceuta« in »Velasco Melilla«. Rušilca imata vsak 1400 ton in 36 vozlov hitrosti. Nacionalisti pa so dobili od Italije

opisanimi dogodki v Avstriji brez ovinkov izpovedati svoje misli.

Avstrijska zvezna vlada ve, da je želja vseh malih in srednjih podonavskih držav, da mora Avstrija ostati neodvisna, samostojna država, kot jamstvo za neodvisnost srednje Evrope sploh. Zakaj potem avstrijska vlada ne napravi večjih naporov, da bi se vprav s temi državami bolj sporazumela in z njimi stopila v bolj tesno sodelovanje? Svojo zunanjo politiko oslanja rajši enkrat na to, drugič na drugo velesilo ali skupino velesil, ki imajo le platični interes na srednjeevropskih dogodkih in srednjeevropske potrebe vrednotijo le po lastnih potrebah, namesto da bi skušala svojo voljo po samostojnem življenju podpreti z voljami tistih narodov, ki imajo življenjski interes na tem, da avstrijska država nemoteno živi svoje ločeno avstrijsko državno življenje. Dunajska vlada, ki kaj rada ob vsaki priložnosti poudarja in ponavlja, da je nemška vlada nemške države, se je do sedaj že lahko prepričala, da to geslo trenutno, ko je zastava nemštva dvignila njena velika soseda, ni propagandno sredstvo za poglabitev avstrijskega rodoljubja. Zakaj pa

še dva druga rušilca starejšega datuma »Alessandro Poerio« in »Giulio Pepe«, dočim sta prva rušilca najmodernejšega tipa. Nacionalisti pa so od Italije dobili tudi dve podmornici, ki imata svojo bazo na Mallorci ter nosita špansko zastavo in španski imeni »Molac« in »San Jurjo«. Valencij-ska vlada trdi, da Franco ob izbruhu državljanske vojne ni imel nobene podmornice in da je torej tudi podmornica, ki je potopila »Eudymion« italijanskega izvora.

V Parizu opozarjajo tudi na to, da je Mussolini v zadnjih dneh ob 15. letnem jubileju fašistične milice proslavljatal tudi njeno udeležbo v španski državljanski vojski.

Rim, 2. februarja. AA. Italijansko ministrstvo vojne mornarice je danes odločno demantiralo vest, ki so jo razširili iz rdeče Španije, da je Italija generalu Francu dobavila več podmornic in torpedov.

London, 2. febr. b. »Daily Mail« poroča, da je od ponedeljka prekinjena vsaka zveza med Londonom in Parizom z ene strani ter Barcelono, Valencijo in Cartageno z druge strani. »L'Oeuvre« poroča, da so iz Francove vlade odstranjeni vsi

anglofilski elementi. Prav tako so bili izključeni iz sedanje vlade monarhisti in katalonski emigranti v Francovem taboru. V kabinetu so zastopani izključno germanofilski in italofilski ministri.

V Rimu: Sovjetska spleta

Rim, 2. februarja. Tukaj so sprejeli poročila francoskega in angleškega tiska o dogodkih ob španski obali z velikim ogorčenjem. Pravijo, da gre spet za sovjetsko intrigo, ker Sovjeti na vsak način želijo zanetiti svetovno vojno, ko vidijo, da drugače ne morejo premagati sil reda in miru v Evropi. Počasni razpad Zveze narodov je Sovjeti tem bolj potlačil, ker se jim tudi na Daljnem vzhodu doslej ni posrečilo prisiliti Anglijo in Ameriko do napada na Japonsko, sami se ga pa ne upajo začeti, ker ne morejo ustvariti v Evropi protifašistične fronte. Zato so zdaj zamislili zločinstva v Sredozemskem morju, ki jih hočejo naprtiti Italiji. Sovjeti se bodo prepričali, da se jim ta maneuver ne bo posrečil. V istem smislu piše nemško časopisje.

Revolucija v Mehiki

Newyork, 2. febr. TG. »United Press« poroča iz Mehike, da se v mehiškani prestolnici vedno bolj širi vesti o izbruhu revolucije v zvezni pokrajini Nuevo Leon. V okolici mehiškega obmejnega mesta Matamoros, ki leži na Rio Grande, kakih 50 km daleč od izliva te reke v mehiški zaliv, je baje med rednimi vojaškimi oddelki in uporniki prišlo do prave bitke, v kateri so uporniki zmagali in so končno tudi mesto zasedli. Bitka traja ob mednarodnem mostu čez reko Rio Grande še dalje. Poročila pravijo, da gre v sedanjem primeru za zelo resen upor proti vladi.

Casnikarji so šli na vojno ministrstvo poizvedovati, kaj je resnice na teh poročilih. Zastopnik vojnega ministra je časnikiarjem izjavil, da ni treba verjeti »vsem poročilom«, toda resnica je, da je bivši poljedelski minister Cedillo, ki je vnet nacionalist in proti sedanjim marksističnim ustanovam, zbral okrog sebe uporno armado 100.000 mož, ki je redne čete še niso moge razgnati.

V poučenih krogih menijo, da stoji Mehika pred dolgotrajno revolucijo, s katero hoče Cedillo pomesti s sedanjim režimom. Izkoristil je

nepopolno revščino, ki vlada posebno v pokrajinah z bombažnimi nasadi in ki je povzročila veliko nezadovoljnost. Tamkaj je nabral svoje prisaše, ki jih je oborožil s pomočjo inozemstva in s katerimi hoče strmoglaviti obstoječi režim.

Senator Izar je tudi izjavil časnikiarjem, da je res, da koraka 10.000 bombažnih delavcev, ki so se morali zadnje mesece preživljati od sladkorne rastline in od raznih korenin, ker niso imeli drugega živeža, proti mestu Matamoros, da podprejo revolucionarne čete, ki so tamkaj že v borbi z vladnimi četami.

Iz ameriškega obmejnega mesta Brownsville, ki leži nasproti mehiškemu obmejnemu mestu Matamoros, javljajo, da je prišlo med rednimi mehiškimi četami in zelo močno tihotapsko skupino, ki je prevažala municijo čez mejo, do zelo ostrega spopada. Tihotapci so prevažali municijo v 20 velikih tovornih avtomobilih. Ameriške obmejne čete so jih hotele zadržati in je prišlo do manjše praske, pri kateri je padlo 16 tihotapev. Ostali so prišli čez mejo, kjer se je vnela bitka z mehiškimi vojniki, ki so bili poraženi.

Japonska „ustanavlja“ Kitajsko državo

Tokio, 2. febr. TG. V parlamentu je na interpelacijo poslanca Sigoru Išizaka zunanji minister Hirota izjavil, da na kitajskih bojiščih trenutno ni nobenih sprememb. Glede namenov japonske vlade na Kitajskem pa v imenu japonske vlade

Velik potres v severnem delu Tihega oceana

Belgrad, 2. febr. AA. Seizmološki zavod na Tašmajdanu je davi objavil naslednji komunikacije: Snoči, dne 1. februarja, so aparati seizmološkega zavoda na Tašmajdanu ob 20.18.52 zabeležili pričetek katastrofalnega potresa, ki je bil očitno eden najhujših v zadnjih 10 letih. Epicenter potresa je bil 11.800 km od Belgrada. Maksimalno pomikanje tal je bilo v Belgradu ob 20.53.47 in je znašalo 1012 mikronov z valovno periodo po 67 sekund. Aparati so prenehali beležiti potres ob 23.17.

Jena, 2. febr. AA. Instrumenti seizmografske stanice v Jenu so snoči zabeležili močan potres, katerega epicenter je bil od aparatov oddaljen okrog 8.300 km. Verjetno je, da je bil nekje na severnem pacifiku v bližini Aljaške. Potres je bil tako močan, da so potresni valovi nekajkrat obšli vso zemljo.

potem ne skuša svoji zunanji in notranji politiki rajši dati podobo »mosta in posrednika«, ki jo je zvezni kancelar tako lepo opisal v svoji knjigi, kot smo že imeli priložnost na tem mestu omeniti? Schuschniggova vlada sedaj že točno ve, kdo v Avstriji je rodoljub in kdo ni, predvsem pa to, kdo ni. Nacionalni socializem ni. Nemški nacionalisti niso. Zakaj pa potem dopuščati, da po nekaterih zveznih deželah, kot na primer na Koroškem, vprav ti ljudje šarijo, kakor hočejo, sedijo na najvplivnejših mestih ali uživajo neomejeno zapiranje in oporo oblasti, medtem ko so druge plasti ljudstva, kot na primer slovenska narodna manjšina, zatirane od onih, ki v svojih sreih pod rodoljubnimi uniformami nosijo avstrijski samostojnosti sovražne vzore.

Če kdo ljubi samostojnost, jo mora tudi hoteti. Če jo pa hoče, mora uporabljati tudi sredstva v ta namen. Če kdo, bodo male in srednje sosede Avstrije vesele, ako se v avstrijski zunanji in notranji politiki pojavijo sile, ki bodo brezkompromisno služile velikemu smotru, da naj bo Avstrija za vedno neodvisna država, ki bo v osrčju Evrope posrednik med narodi in njihovimi kulturami.

končnoveljavno izjavlja, da Japonska noče razbiti edinstva kitajske države. Japonska želi, da ostane kitajsko ozemlje neokrnjeno. Zatorej Japonska ne bo dovolila, da bi se po kitajskem ozemlju ustanovljale samostojne kitajske vlade, marveč bo podpirala z vsemi močmi sedanjo začasnno vlado v Peking, da bo postala močna dovolj, da prevzame pod svojo oblast vso Kitajsko, iz katere bo Japonska s pomočjo Kitajcev skušala čimprej prepoditi vlado maršala Čankajška. Japonska vztraja pri svojem idealu velike, neokrnjene združene Kitajske, ki bo tvorila skupno z Japonsko in Mandžurijo močno gospodarsko skupino pod zastavo borbe proti Kominterni. Japonska Kitajsko ne bo razbijala ali jo drobila. Seveda pa bo treba še dolgo časa, da se ta ideal uresniči. Čim manj bodo inozemske države podpirale Čankajška, tem prej bo cilj dosežen.

V Italijo in Nemčijo po navodila za borbo proti komunizmu

Dnevnik »Nci Nici« poroča, da je japonsko notranje ministrstvo na osnovi pakta proti Kominterni sklenilo poslati večjo skupino svojih uradnikov v Italijo in Nemčijo, da bi si tam nabrali izkustev, ki jih je pridobila policija v teh dveh državah v borbi proti komunistični agitaciji. Hkrati bodo podrobno informirali nemške in italijanske oblasti o ukrepih, ki so bili izdani na Japonskem proti komunistom. List nadalje poroča o razgovorih, ki se vršijo med notranjim in zunanjim ministrstvom o japonskih predstavnikih, ki naj bi se odposlali v nekatere ameriške zvezne države, kakor n. pr. v San Francisco, da bi tam s protikomunistično agitacijo in policijskimi akcijami onemogočili komunizem, ki se širi na Japonsko deloma tudi iz Amerike. V okviru japonskega pravosodnega ministrstva pa se bo ustanovil poseben nadzorstveni oddelek, ki bo strogo nadzoroval vse tuje na Japonskem.

Tokio, 2. febr. AA. Japonska vojska polagoma prodira vzdolž železniške proge Tiencin-Pukao. Večja kolona je včeraj zavzela Linhanvaj in prodrla tam že proti Pengpuju. Druga kolona je zavzela mesteece Pengjiang.

Japonski dvorni minister je objavil vest, da je Nj. Vel. japonski car laže obolel. Zaradi tega tudi ni prisostvoval današnji seji tajnega sveta.

Dunajska vremenska napoved: Večinoma oblačno, ponekod padavine, temperatura malo spremenjena, severozapadni vetrovi.

Zagrebska vremenska napoved: Padec temperature, eventualne spremembe vremena.

Zemunska vremenska napoved: Nebo se bo bolj pooblačilo v vsej državi.

Kitajci dobe novo pisavo

G. Majcen Andrej, slovenski misijonar v kitajskem Yunnanu, nam je napisal sledeče poročilo o novi kitajski pisavi:

Kakor vse kaže, bo tudi stara častljiva kitajska pisava polagoma prenehala in da jo bo, kakor že mnoge druge, nadomestila latinica. Po japonskem zgledu so tudi Kitajci že pred več leti sestavili nove kitajske pismenke, ki jih je 36, ter jih združujejo v zloge in besede kot mi naše latinske črke. To pomeni velik napredek za vso Kitajsko. Doslej se je moral učenec naučiti po več tisoč znakov, da je lahko bral in pisal. To pa je velik napor za mlade možgane in učenec bi lahko uporabil ta čas za učenje drugih bolj potrebnih ved. Ker je pismenk preveč, je tudi sorazmerno malo takih, ki znajo pisati.

Sedanja kitajska vlada je uvidela ta nedostatek stare pisave in velik pomen nove abecede, zato je predpisala učenje nove pisave za obvezen predmet na vseh šolah. Začetek je težak, saj so stari učitelji še vsi zaverovani v te stare in častljive pismenke. Poleg tega pa ima nova pisava tudi nekaj pomanjkljivosti. Velika težava je že to, da se več kitajskih besed raznih pomenov popolnoma enako izgovarja. Beseda »čun« n. pr. pomeni: sredina, zvest, smrt, točilo, zvon, mera. Kitajci vse te besede izgovarja s »čun«, piše pa v stari pisavi vsak pomen po svoje. V novi pisavi pa se le iz miselnih zvez lahko razbere, kateri pomen ima ta beseda v posameznem primeru. Nadalje še to: Kitajski jezik se deli v razna narečja, ki so med seboj zelo različna. Kitajske knjige, pisane v stari pisavi, lahko bere vsak Kitajec katerega koli narečja, seveda vsak po svoje, n. pr. znak za besedo »človek« bere Kitajec iz Kvantunga kot »jan«, Ki-

tajec iz Juana pa kot »žen«. Tako bi nove knjige v tej pisavi ne bile več uporabne za vso Kitajsko, ampak le za posamezne pokrajine. Tudi zakoni in dekreti vlade bi se morali tiskati v več narečjih. Poleg neenotnosti v izgovarjavi je še neenotnost tonov. Ponekod imajo 4, drugod 5, 6, 9 tonov.

Kljub vsem nedostatkom pa bi bilo učenje te pisave hitrejše in lažje za mlade glavice, ker pač večina ljudi govori stalno le svoje domače narečje. Pa tudi misijonarjem si ne bi bilo treba toliko beliti glave z učenjem številnih kitajskih črk. V zadnjem času tiskajo že mnogo knjig z novimi črkami. V novejših slovarjih je tudi izgovorjava označena z latinico. Z romanizacijo kitajskih črk pa je večkrat velik križ, kajti Anglež romanizira po svoje, Francoz po svoje in Italijan zopet po svoje, tako da človek kljub vsemu le težko zadene pravo izgovarjavo. Kitajski jezik ima za nekatere črke trdo in mehko izgovarjavo, pozna nosnike, nima pa nekaterih črk kot jih imamo mi, n. pr.: b, d, g, r, ima pa zato zopet druge, ki jih mi nimamo.

Iz prizadevanja kitajskih šolskih in vladnih oblasti se jasno vidi, da hočejo bodoči rod naučiti nove pisave, ki je vsekakor lažja in bolj praktična.

Bela smrt v italijanskih planinah

Iz Milana poročajo, da je v slovečem smuškem terenu Claviere snežni plaz pretekle nedelje zahteval dve človeški žrtvi. Čeprav je hudo metlo in je pihal močan veter, se je vendar skupina 6 mladih ljudi, med katerimi sta bili dve dekleti, baje sestre, odpravila s smučmi na planino. Kmalu po odhodu pa se je v dolini »Treh bratov« utrgal plaz, ki je pokopal vseh 6 smučarjev. Med tem ko so se možiki mogli sami rešiti, dasi so bili nekateri precej poškodovani, se pa obe mladi sestri nista mogli izklopiti ter sta se zadušili v snegu. Najbrže ženski nista bili dobri smučarki. Ker pa sta le slučajno priključili skupini 4 fantov, jih ti niso poznali in jih zato tudi spočetka niso preveč pogrešali.

Ko so jih pogrešili, so opozorili reševalce, ki so ju šli iskat. Ko so komaj našli mrtvo truplo ene izmed njih, je prišlo sporočilo, da je plaz razglašil še drugo smuško skupino, od katere jih je samo nekaj prišlo na cilj. Medtem pa, ko so nekateri izgubljeni bili skriti v planinskih gozdih, so enega izmed njih našli zmrznjenega. Tako je samo eno smučišče eno nedeljo zahtevalo tri mrtlice.

Tihotapčeva nevesta se maščuje

Varšavska policija je te dni prišla po čudnem naključju na sled nevarni tihotapski tolpi, ki je tihotapila denar. To tolpo je vodil zloglasni nekdanji ameriški »gangster« Karmanski, ki je bil svoj čas v Ameriki desna roka voditelja ameriških gangsterjev Jacka Monroea, kateri je bil tekmeec drugega nič manj glasovitega Al Caponeja. Ko je Amerika odločno zatrla to svojato, je Karmanski imel še to srečo, da je pravočasno ušel v Evropo, kjer se je potikal po Franciji, Angliji in Poljskem. Povsod je živel imenitno, dasi si je z zločini služil svoj kruh. Na Poljskem je zbral okoli sebe tolpo tihotapev denarja ter je skupaj deloval z judovskimi »črnimi borzami«.

Vneta pomočnica tihotapev pa je bila nevesta poglavarja Karmanskega, katere je znala imenitno tihotapiti. Nekega dne pa je tudi njo zadela smola. Kot imenitna dama se je vozila s tihotapskim denarjem v vagonu prvega razreda brzovlaka. Znala se je tako spretno kriti, da ji niti policija niti carina nista mogli do živga. Toda tudi tukaj se je izkazalo, da so tihotapci bolj prevejani kakor organi javne pravice in varnosti. Elegantna tihotapka, ki ji nihče ni mogel do živga, je vendar le postala žrtev še bolj prevejane konkurenčne tihotapske tolpe. Ta je po svojih vohunih dognala, da elegantna dama nosi seboj celo

premoženje tihotapskega denarja. Šli so in jo kratkoma oropali. Vzeli so ji ves denar.

Ženska je bila seveda hudo nesrečna. Hitela je domov ter doma položila svojemu ženinu, kaj se ji je zgodilo. Na mestu, da bi jo bil ženin vzel v zaščito in se nad topovi maščeval, jo je pa strah pretepel, nakar so jo teple še drugi člani tolpe. To pa se ji je kaj za malo zdelo. Nekaj iz jeze in maščevalnosti za dobljene udarce, nekaj pa iz strahu, kaj še bo, je ženska šla in na policiji vse povedala.

Na policiji so bili seveda take novice sila veseli. Brž so šli na delo ter so kratkoma pobrali pod ključ vso tolpo tihotapev, zraven te pa še novo tolpo judovskih denarnih verižnikov, ki so dotlej toliko škodovali poljskemu denarju.

Očetovo šahovsko partijo bo nadaljevala

Te dni se bo v Londonu nadaljevala in končala najbolj čudna šahovska partija, kar jih pozna zgodovina. Nadaljevala se bo čez 22 let, odkar je bila prekinjena.

Meseca novembra leta 1915 sta dva angleška pomorska častnika začela igrati šahovsko partijo, ki pa sta jo morala pred koncem prekiniti, ker je bil med partijo eden izmed igralcev službeno odpoklican. Ker pa je bila partija takrat, ko sta jo morala prekiniti, hudo zanimiva v svojih pozicijah, sta se potem pismeno dogovorila, da bosta v pismih nadaljevala to partijo.

Obljubo sta držala. Vsak drugi dan je dobival eden po karti vojaške pošte na svoj naslov napoved svojega nasprotnika, nakar je po vojaški pošti odgovarjal. Tako je ta partija šla do meseca maja leta 1916. Eden je kraljici svojega nasprotnika še napovedal šah ter mu to po karti sporočil. Radoveden je čakal odgovora, kako bo oni branil kraljico. Toda odgovora nikdar več ni bilo, ker je oni padel v pomorski bitki pri Skageraku.

Šahovski partner, ki je ostal živ, je v spomin na svojega prijatelja pustil tisto šahovsko desko nespremenjeno in figure so čakale tako, kakor so čakale takrat, preden je oni padel. In še celih 22 let stoji tista šahovska kraljica v nevarnosti in nikogar ni, ki bi jo branil. Sedaj pa se bo menda partija le končala.

Hčerka tistega častnika, ki je padel v vojski, je sedaj stara 23 let. Studirala je in se, kakor oče, začela ukvarjati s šahom. S časom si je pridobila toliko šahovskega znanja, da se že uspešno poskuša na šahovski deski. Svoječasn partner njenega očeta je zvedel za njeno šahovsko sposobnost ter jo pozval, naj hči nadaljuje partijo, katero je njenemu očetu v svetovni vojski prekinila smrt. In tako bo hčerka čez 22 let nadaljevala partijo svojega rajnega očeta.



Holandska kraljica Julijana in njen mož princ Bernard, ki sta te dni postala srečna starša male hčrke.

Kako je albanski kralj spoznal svojo nevesto?

Vsej javnosti se je čudno zdelo, kako je mogel albanski kralj Zogu spoznati madžarsko grofico Apponyi, ko ta nikdar še ni bila v Albaniji, on pa še nikdar menda na Madžarskem. Stvar pa ima to-le zanimivo ozadje:

Poleti leta 1937 so se na Madžarskem daj časa mudile tri sestre albanskega kralja ter se v Budimpešti spoznale z mlado grofico, ki je bila takrat komaj 21 let stara. Vse 4 ženske so postale prav dobre prijateljice. Ko so se kraljeve sestre vračale nazaj v Albanijo, so prosile grofico za kak spomin. Grofica pa jim je dala v spomin svojo najnovejšo fotografijo. Ta fotografija madžarske

grofice Geraldine Apponyi je zapečatila njeno usodo.

Sestre so doma svojemu bratu, albanskemu kralju seveda mnogo pripovedovale, kako in kaj je bilo v Budimpešti. Pokazale so mu tudi sliko mlade madžarske grofice. Ko je kralj Zogu videl sliko grofice Geraldine, se mu je tako dopadla, da je — seveda v sporazumu s svojimi sestrami in materjo — grofico povabil na dvorni ples v Tirano. Geraldina Apponyi je takoj zaprosila svojega varuha, grofa Karla Apponyja za dovoljenje, da bi smela potovati v Tirano na dvorni ples. Tako je bil sklican rodbinski svet, ki je nameravalo potovanje odobriti, nakar je grofica v spremstvu svoje družabnice lahko odpotovala.

Dvorni ples je bil dne 3. januarja letos v Tirani. Kralj Ahmed Zogu je baje vso noč preplesal, in sicer največ z madžarsko grofico. In še med plesom jo je zasnil ter zaprosil, naj postane njegova žena ter albanska kraljica. Mlada grofica je to takoj sporočila domov svojemu varuhu in začelo se je vneto dopisovanje sem ter tja. Kmalu potem so bili najbližji grofici in sorodniki povabljeni, naj pridejo v Tirano. Tukaj je bila pretekli teden v najožjem družinskem krogu grofici na zoro za albanskim kraljem.

Pretekli ponedeljek pa je nevesta iz Tirane sporočila svojemu pravnemu zastopniku v Budimpešti, da je njena zaroka bila od albanskega parlamenta v slovesni seji odobrena. — Tako je slika napravila poroko.

Ceste iz bombaža

Kakor je morda že komu v spominu, so v Ameriki pred 3 leti začeli poskušati, kako bi se obnesel bombaž pri tlakovanju cest. Poslej so zgradili in z bombažem tlakovali kakih 600 angleških milj cest. Ta poskus so v Ameriki započeli zaradi tega, ker je bila v bombažni trgovini velika kriza, bombaža ni bilo mogoče spraviti v denar. Bombaž so začeli pridelovati tudi drugo deželo, zaradi česar je bombaža v južnih državah Severne Amerike bilo preveč. Torej so izjemno in zgolj za poskušnjo, da se iznebe bombaža, začeli z njim tlakovati ceste.

Ti poskusi pa so pokazali, da se je bombaž na cesti nenavadno dobro izkazal. Bombaž je postal nepričakovano dobro gradbeno gradivo za ceste, tako da so sklenili ga še za naprej rabiti za ceste. S tem v zvezi naglašajo ameriški listi, če jim seveda smemo verjeti, da so najbolj očitni uspehi na cestah države New Jersey, kjer je mnogo prometa, pa vendar v vseh 3 letih ni bilo treba cest kaj prida popravljati. Tamkajšnje ceste so v tako dobrem stanju, da še vedno ni prav nič treba misliti na kaka popravila.



Napovedovalec v radiu: »Sedaj pa mi je v veliko veselje, da morem dati besedo slovečemu specialistu za živčne bolezni profesorju Čehažniku, ki nam bo predaval o vprašanju: Kako premagujemo svojo nervoznost.«



Na smuških mednarodnih tekmah v Garmisch-Partenkirchenu je v kombinacijskem skoku zmagal Poljak St. Maruszczak s 46 in 55 metri.

»Ali ti zdravnik ni izrečno prepovedal, da pri delu ne smeš več kaditi?«
»Saj sem takoj nato prenehal.«
»Kaj-ti?«
»Ne, delati!«

»Slišim, da je zdravnik prišel k vam v hišo. Menda ni bilo kaj hudega?«
»O, pač! Hotel je, naj mu plačam zadnji račun.«



St. 46.

Mojstrski strel

Prvi je streljal Hubert. Strelca je obličala v notranjem krogu, kake tri prste od črnega.

»Nisi dovolj upošteval vetra, Hubert!« je omenil Locksley in sam sprožil. Njegova strelca je obličala dva prsta bližje črnemu. Naslednji je streljal spet Hubert ter je zadel naravnost v črno.

»Na, tega pa tudi ti ne boš mogel bolje napraviti. Locksley!« se je zarežal knez.

»Pač na lahko njegovo strelco zbijem ven!« je odvrnil svobodnjak in bolj skrbno pomeril. Hubertovo strelco je razstrelil v tisoč koscev ter jo je izdrl iz tarče. »Sedaj pa, vaša milost!« je ogovoril kneza, »bi rad postavil sam svoj cilj! To reki je kakih 200 korakov daleč zapil v tla za palec debelo vrbovo mladiko.

Hubert pa je oporekal takemu streljanju, češ: »Moj ded je...«

Knez pa je ves divji zarentačil: »Ah kaj! Vrag naj vzame tvojeja



deda s teboj vred! Le streljaj, Locksley! Če zadeneš, si prav gotovo angleške dežele!«

»Gospod, kakor je Hubert prav kar dobro rekel: nihče ne more več kakor zmored,« je odvrnil Locksley ter napel tetivo. In že je strelca siknila k cilju ter vrbovo mladiko po sredi preklala.

Celo knez je pozabil, da je hud na izvrstnega strelca, ter mu je ponudil službo v svoji telesni straži. Dobil pa je drzni odgovor:

»Nak, gospod! Če bi se mi kdaj zazdelo, da bi hotel služiti kakemu gospodu, bi ta gospod bil kvečjemu vaš brat Ribard!« Še preden pa je vse to dobro izgovoril, se je zasukal in izginil.



V zimskih športnih tekmah v »bobuc«, ki so bile v Garmisch-Partenkirchenu, je zmagalo zopet angleško moštvo, ki je tudi doslej bilo svetovni mojster te panoge.

Programi Radio Ljubljana

Četrtek, 3. febr.: 12 Zborovske pesmi (plošče) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.30 Opoldanski koncert. Radijskega orkestra — 14 Napovedi — 18 Kmečke godbe igrajo (plošče) — 18.30 Slovensčina za Slovence (g. dr. Rudolf Kolarič) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nae ura — 19.50 10 minut zabave — 20 Lalo: Kralj z Isa, uvertura (plošče) — 20.10 Dr. Ivan Lah: Valentin Vodnik, slike iz pesnikovega življenja ob 180-letnici njegovega rojstva (izvajajo člani rad. igr. druž.) — 22 Napovedi, poročila — 22.15 V oddih (igra Rad. ork.).

Petek, 4. febr.: 10 Solska ura: Strossmayerjeva proslava (brezposelni učiti, abitur., vodi g. S. Mehora) — 12 Obiski pri naših bratih (plošče) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.30 Po naših krajih in gajih (pl.) — 14 Poročila — 18 Ženska ura: Breda Šček v naši glasbi (gdč. Vida Rudolfova) — 18.30 Delibes: Balet »Sylvia« (plošče) — 18.40 Francoščina (g. dr. Stanko Lehen) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nae ura — 19.50 10 minut za planince: Triglav pozimi (g. Pavel Kunaver) — 20 Slovenske narodne. Sodelujeta g. M. Premel in Kmečki trio — 20.30 M. Ravel: Koncert za klavir in orkester (plošče) — 21.15 Pevski koncert gdč. Milice Poljanarjeve, pri klavirju g. prof. M. Lipovšek — 22 Napovedi, poročila — 22.30 Angleške pl.

Dragi programi

Četrtek, 3. febr.: Belgrad-Zagreb: 20 Nar. pesmi, 20.30 Komorna gl., 21.30 Ork. konc. — Dunaj: 19.25 Prenos iz Solnograda, 21.20 Weberjeva komična opera »Abu Hasan«, 22.30 Plesna gl. — Budimpešta: 20 Vok konc., 20.30 Filmska gl., 21.30 Cig. ork., 22.05 Operni ork. — Rim-Bar: 17.15 Izenjajava programa z Brazilijo, 21.15 Plesni program — Prag: 20.55 Ork. konc. — Varšava: 20 Operetna gl., 22. Kone. društva glasb. amaterjev — Sofija: 18.30 Vojaška godba, 19.30 Nar. pesmi, 20. Violina, 20.45 Sopran, 21.30 Komorna ork., 22.40 Lalka in plesna gl. — Berlin-Königsberg: 20 Plesni večer — Hamburg: 19.10 Vojaška godba, 20.10 Zabavna gl. — Bratislava: 19.10 Veliki ork. — Köln: 19.10 Šramel, 20. Veliki mojstri — Monako: 19.10 Heubergerjeva opereta »Operni ples«, 21.10 Komorna gl. — Strasbourg: 21.30 Alžalski večer.

Iz Julijske krajine

Dve leti konfinacije. Iz Trsta nam poročajo: Deželna komisija za konfinacijo je te dni obsodila na dve leti konfinacije mešr. Savernija iz Trsta. Mešr. Saverni, nekdanj Završnik, je dekan tržaškega mesta in je bil kakor je »Slovenec« svoj čas že poročal, rosen kandidat za tržaškega škofa. Vzroki konfinacije niso politične narave.

Granata ga je razmesarila. Stiridesetletni brezposelni delavec Just Bajt, rojen v Podgori, bivajoč v Kanalu, je skušal pridobivati material od granat na ta način, da jih je pustil v ognju eksplodirati. Po nesreči in neopredelnosti se je približal ognju prav v hipu, ko so v njem granate eksplodirale in ga smrtno ranile. Pri tej nesreči je posebna tragika v tem, da je bil brezposelni Bajt pozvan na delo ravno na dan, ko so ga odnesli k večnemu počitku.

Podgora pri Gorici. Po novem letu se je v naši fari že štirikrat oglašila smrt. Čeprav je ena najobljudenjših podeželskih duhovni, ki je zdaj sicer priključena Gorici, je število vendar izredno. Umrli so: 57 letni France Bergant, oče učitelja-voditelja Alberta v Ribnem pri Bledu, 82 letni starček Jožef Simoneti, 75 letna Jožefa Čekuta in 86 letni gostilničar in posestnik Anton Terpin, o čigar nenadnem odhodu smo že poročali. Naj samo še dodamo, da je imel pokojni Terpin na svoji zadnji poti zelo številno spremstvo. Naj vsem štirim sveti večna luč!

Šempas pri Gorici. Umrli je zadet od kapi, v lepi starosti 83 let ugledni naš sovaščan Jožef Komet. Pokojnik je bil svoječasno predsednik naše Posojilnice in zelo spoštovan od domačinov, po svoji moštosti pa poznan po vsej Vipavski dolini. Naj v miru počiva!

Priredite doma tekmo pudra



Puder Tokalon s smetanovo peno se zdaj prolizva v novih prekrasnih barvah, ki odgovarjajo vsaki polti. Ta puder je na zraku prevetren, nevreden in nepremočljiv. Casopisi so poročali, da sta na olimpijskih plavalnih tekmah dve Američanki, ki sta bili nepremočljivo »olepšani« celo po plavanju pod vodo imeli nedotaknjeno polt. Pošljite 5 dinarjev za poštino, ovitke in druge stroške, pa Vam bomo franko poslali štiri vrečice pudrov raznih barv, kakor tudi dve tubi kreme Tokalon, eno za dan in drugo za noč. Navedite barvo pudra ki jo navadno uporabljate. Naslov: Hinko Mayer in drug, oddeljenje 10—L, Zagreb, Praska ulica 6. Drugega naslova ni treba. Puder Tokalon se dobiva povsod po Din 12, 20 in 30.

Katerokoli barvo pudra uporabljate, vedno se lahko zgodi, da sežete po napačni barvi. Nekatere pravilne bi bile lepše, če bi uporabljale temnejši puder in prav tako bi nekaterim črnkam bolje služil svetel puder. Ni drugega sigurnega načina pri izbiri prave barve, kakor je ta, da se ena barva preizkusi na eni strani lica, druga barva pa na drugi strani. Naj Vam pošljemo štiri vrečice pudrov raznih barv, da jih preizkustite sami ali pa s svojimi tovarišicami in da vidite, kakšne bodo razlike.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka pletna vrstica po Din 2.50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.



ZA ZIMO...
KLAVIRSKÉ
HARMONIKÉ
OD DIN 480

MEINEL & HEROLD D.S.O.J.
ZALTOVNIČE GLASBIL. MARIBOR št. 102

Kupujte pri naših inserentih

Glasba

Kúpimo
Vsakovrstno
zlato kupuje
po najvišjih cenah
CERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3

Prodamo
Zajamčeno sveža jajca
720 komadov 500.— din.
suhe gobe 1 kg 28.— din.
franko voznina razpošilja
po povzetju G. Drechsler, Tuzla.



Najbolj se boste zabavali z **Hohner harmoniko** katero kupite najceneje pri **R. WARBINEK** trgovina s različnimi instrumenti in potrebščinami **LJUBLJANA** Miklošičeva cesta 4

Službodob

Mehanika
za kola takoj sprejem.
Ponudbe upravi »Slovenec«
pod »Pošten« št. 193. (b)

Dobra prodajalka

zmazna tudi nemščine — se sprejme. Pismene ponudbe s podatki upravi »Slovenec« pod »Dobra«, št. 1562. (b)

Praktikantinja

pridna, poštena, s trgovsko šolo, po možnosti verzirana tudi v pisarniških poslih — se sprejme. Pogoji znanje srbohrvatskega in nemškega jezika. Nastop takoj. — Ponudbe upravi »Slovenec« pod »Praktikantinja« št. 1553. (b)

Pohišstvo

Kvalitetne spalnice
in kuhinje prodaja najugodnejše pohišstvo Malenšek, Celovška cesta 258.

Posestva

Kunaver Ludvik

gradbeno-strokovno obračunski posredovalec — Cesta 29. oktobra št. 6, telefon 37-33, ima naprodaj večje število parcel, kompleksov, posestev, gozdov, trgovskih in stanovanjskih hiš in vil. Pooblaščen graditelj in sodni cenilec za navete brezplačno na razpolago. (p)

Posestva

Kunaver Ludvik

gradbeno-strokovno obračunski posredovalec — Cesta 29. oktobra št. 6, telefon 37-33, ima naprodaj večje število parcel, kompleksov, posestev, gozdov, trgovskih in stanovanjskih hiš in vil. Pooblaščen graditelj in sodni cenilec za navete brezplačno na razpolago. (p)

Pohišstvo

Kvalitetne spalnice
in kuhinje prodaja najugodnejše pohišstvo Malenšek, Celovška cesta 258.

Maurice Leblanc:

Izredne pustolovščine Arsena Lupina.

Otok tridesetih krst

»Nikdo. Zjutraj je Hergemont sprejel dvoje važnih pism. Eno teh pism, pisano od starega plemenitega bretonskega graščaka, je bilo opremljeno s čudnimi dokumenti, ki jih je našel med papirji svojega pradede: načrt podzemskih celic, ki so jih imeli nekdanji sarski prebivalci. Bila so najbrž ista svečeniška stanovanja, o katerih govore legende. Načrt je naznačal vhod na Črni pustinjeh in kazal dvoje nadstropij, ki sta se končali s sobama smrti Franc in jaz sva šla, da to preiščeva in na povratku sva bila napadena.«

»In od tedaj niste ničesar odkrili?«

»Ničesar.«

»Toda Franc mi je govoril o neki pomoči, ki jo pričakuje?«

»Oh! otročarija, Francova misel, ki je v zvezi z drugim pismom, ki ga je isto jutro prejel Hergemont.«

»In zakaj je šlo?«

»Stefan ji ni takoj odgovoril. Začel je napeto prisluskovati. A ko se je približal odprtini, ni videl nikogar na nasprotni strani Sareka.«

»Ah!« je rekel, »če naju morejo rešiti, naj hite. Vsak čas pridejo oni!«

»Torej je pomoč res mogoča?«

»Oh!« je rekel, »nanjo ni treba polagati mnogo upanja, ali kljub temu je stvar precej nenavadna. Vi veste, da so Sarek obiskali večkrat oficirji in komisarji, ki naj bi preiskali dohode na otok, kjer bi se mogoče skrivale kakšne pristanišče za podmornice. Zadnjikrat je poseben odposlanec, ki je prišel iz Pariza kapetan Patrik Belval, invalid, prvi stopil v stik s Hergemontom, ki mu je povedal legendo o Sareku in bojazni, ki se nas je kljub vsemu začela polaščati. To je bilo drugi dan po Maguenocovem odhodu. Pripovedovanje je tako

27

živno zanimalo Belvala, da je obljubil, da bo o tem govoril z nekim svojim prijateljem v Parizu, španskim ali portugalskim plemičem, don Luis Perennom, ki je izredno sposoben mož, da razjasni najbolj zamotane uganke in da se loti najdržnejših podjetij.

Nekaj dni po odhodu kapitana Belvala je Hergemont prejel pismo od don Luis Perenna, o katerem sem vam mgovoril in o č katerega nam je na nesrečo prebral samo konec:

»Gospod. Maguenocov pripetljaj imam za precej resen in vas prosim, da v primeru kakšnega novega dogodka takoj telegrafirate Patriku Belvalu. Če sodim po gotovih znakih, ste vi na robu prepada. Pa tudi če boste že na dnu tega prepada, se vam ni treba nič bati, če me pravočasno obvestite. Od tega trenutka naprej sem vam vedno na razpolago, naj pride kar hoče, torej celo, če se vam bi zdelo vse izgubljeno, ali že celo je.«

Kar se tiče uganke o Božjem kamnu, je otročja in se zares čudim, da moremo smatrati to uganke trenutno za nerazrešljivo kljub zadostnim podatkom, ki ste jih dali Belvalu. To v nekaj besedah, kar je delalo skrb tako človeškim rodovom.

»No in?« je rekla Veronika, ki bi rada še več vedela.

»Kakor sem vam rekel, nama Hergemont pisma ni prebral prav do konca. Ves iznenaden ga je mrmraje bral pred nama: »Je li to mogoče?... Seveda, seveda, to je tisto... Kako čudo! In ko sva ga spraševala, nama je odgovoril: »Povedal vama bom danes zvečer, otroka moja, ko se bosta vrnila s Črni pustinj. Vedita le, da mi ta človek, ki je izreden posebnost — nimam druge besede zanj — odkriva skrivnost Božjega kamna in točen kraj, kjer se nahaja, in tako logično, da ni noben dvom mogoč.«

»In zvečer?«

»Zvečer sva bila s Francem ugrabljeni, Hergemont pa je bil napaden.«

Veronika je razmišljala.

»Kdo ve,« je rekla »če mu niso hoteli ukrasti to tako važno pismo? Kajti ugrabitev Božjega kamna se mi zdi da je edini nagib, ki more razjasniti uganke, katerih žrtve smo.«

»Tudi jaz tako mislim, toda Hergemont je na priporočilo don Luis Perenna raztrgal pred nama pismo.«

»Tako da don Luis Perenna ni bil obveščen o teh dogodkih.«

»Ne.«

»Kaj pa Franc?«

»Franc ne ve za smrt svojega starega očeta in potemtakem ne dvomi, da je Hergemont, ko je ugotovil, da sva s Francem izginila, o tem obvestil don Luis Perenna, ki bi v tem primeru takoj prišel. Razen tega ima Franc še drug vzrok, da čaka.«

»Resen?«

»Zares je otročja. Bral je mnogo pustolovskih knjig, ki so vzbudile njegovo domišljijo. Tedaj mu je kapetan Belval pripovedoval o svojem prijatelju Perennu tako čudovite stvari in mu ga prikazal v tako čudni luči, da je Franc prepričan, da don Luis Perenna ni nihče drugi kot Arsen Lupin. Zato ima vanj popolno zaupanje in je prepričan, da bo prišla čudovita pomoč, ko bo najbolj potrebna.«

Veronika ni mogla zadržati smeha.

»Zares je otročja, toda otroci imajo včasih zamisli, ki jih je treba upoštevati... In potem saj mu to daje pogum in dobro voljo. Kako bi mogel v svoji mladosti prenašati preizkušnje, če ne bi imel tega upanja.«

Zopet se je je lotevala bojazen. Popolnoma tiho je rekla:

»Vseeno je, odkod pride rešitev, samo da pride pravočasno, da moj sin ne bo žrtev teh pošasti.«

Dolgo sta molčala. Nevidni pa navzoči sovražnik je pritiskal nanju z vso svojo strašno težo. Povsod je bil gospodar otoka, gospodar podzemskih jam, planot in gozdov, morja, dolmenov in krst. Navezal je na grozno preteklo dobo sedanjost.

ki je tudi grozna. Po nekdanjih obredih nadaljuje zgodovino.

»Toda zakaj? Kaj pomeni vse to?« je vprašala Veronika bojazljivo. »Kakšna zveza naj bo med preteklimi in sedanjimi prebivalci? Kako si razlagati, da se je delo zopet začelo na isti barbarski način?«

In po novem dolgem molčanju, kajti v notranosti preko besed, ki sta si jih govorila, in nerazrešljivih problemih, je nadležna misel ni nehala mučiti:

»Ah! če bi bil Franc tukaj!... če bi se mogli vsi trije skupaj, bojevati!... Kaj se mu je zgodilo?... Kaj ga še zadržuje v celici? Nepredvidena zapreka?«

Sedaj je bil na vrsti Stefan, da bi jo vzpodbujal:

»Zapreka?... Čemu ta domneva? Ni ovir, samo delo je dolgo.«

»Da, da, prav imate... delo je dolgo in težko. Ah! prepričana sem, da ne bo izgubil poguma. Ima dobro voljo in trdno zaupanje. »Mati in sin, ki sta se našla, se ne moreta več ločiti,« mi je rekel. »Se naju lahko preganjajo, a ločiti naju ne morejo nikoli. Na koncu bova midva zmagovalca.«

Govoril je prav, ali ne, Stefan? Nisem zato našla svojega sina, da bi ga zopet izgubila, ali ne?... Ne, ne, to bi bilo prekrivično in tudi nedopustljivo.

Stefan je začudeno pogledal, ker se je ustavila. Veronika je poslušala.

»Kaj je?« je rekel.

»Ropot!« je odgovorila.

Kakor ona je tudi on poslušal.

»Da, da... tes...«

»Morda slišimo Franca,« je rekla. »To je morebiti zgoraj.«

Hotela se je dvigniti, toda zadržal jo je.

»Ne, to je ropot korakov na hodniku.«

Tedaj?... tedaj?... je rekla Veronika.

Zbeganja sta se gledala in se nista odločila, ker nista vedela kaj storiti.